

"Vaassens Volkslied"

Door woor de trotse Cannenbarg
Verhef zien olde muren
En met zien spitse teurenties
Deur 't gruun van 't bos kump gluren,
Door midden op de Veluwe
Tussen Apeldoorn en Zwolle
Door ligt er tussen wei en bos
Het daarpjen, woor 'k van holle.

Refrein:

Wie lèft er in Vaossen
bliemoedig en tevrèn,
Want nargens in heel Nederland,
door kan het mooier wèn,
Oew bossen, oew velden,
o Voassen, staot mien an;
Door is gien and're plaatse,
woor 'k gelukkig wèztn kan.

Door melk de boer 't roodbonte vee,
Door bouwt e met zien peerde,
Door knoort de vaarkens an de zomp,
Door hef ut lèven weerde,
Door rùp 't fabriek met schel gefluit
Het volk van alle standen,
Door vindt er veul het daag'lijks brood
Met waark veur heuf en handen.

Refrein

De biejen gonst er in het heet,
Dat poorsig stiet te glujen.
De vlugge harten schiet deur 't bos,
De akkers bint on 't blujen.
De bèke valt er over 't rad
Van d'olde watermeule.
O daarpjen met de Cannenbarg,
Ik holl' van oe zoveule.

Refrein

Wie heurt er uut de olde tied
Soms nog wel is verhalen,
Hoe toen de scheper met zien hond
Op 't heetveld liep te dwalen.
Woor vrogger de papiermeule
Papier uut lompen ziejen,
Door 's noe de luch van zepe en stoom
Van Vaassens wasseriejen.

Refrein

Ut hef ons veule leed edaon,
Toew veur een hùt vernammen,
Dat d'olde meule bie 't kasteel
Verteerd was deur de vlammen.
Wie haope, dat e weer wùd herbouwd,
En as dat mag gebeuren,
Dan is een mooi stuk Vaossen niet
Veur goed veur ons verleuren.

Refrein

Geschreven door Dorpsschoolonderwijzer J.
van Emst.